

Parikanniemen

KONTTI

4 / 2016

Matka Betlehemiin -vaelluksesta on tullut Mikkelin seudulla suosittu joulunalustapahtuma, joka kokoaa reilut tuhat ihmistä lastenkodin maastoon kokemaan ensimmäisen joulun ihmettä. Jouluvaelluksenkin takana on Jumalan ihme ja nuori nainen, Johanna Talo

Parikanniemen jouluvaelluksen taustat

Joulu tuli Taloon

Sivut 10-12

Mailis Janatuinen
**Keneltä kärsimys
tuli elämäsi?**

Sivut 4-5

Timo-Matti Haapiainen
Armoa 2017!

Sivut 6-7

Jaakko Parkkinen
**Uukunieme-
läisyys Kansan
Raamattuseuran
työn tukena**

Sivut 8-9

RAUHALLISTA VAPAHTAJAN SYNTYMÄJUHLAA JA HYVÄÄ UUTTA VUOTTA 2017!

Vuosi 2016 oli Parikanniemisäitiön ja Parikanniemen Ystävien työn kannalta merkittävä. Vietimme juhlavuotta, kun Helena Konttisen kuolemasta tuli kuluneeksi sata vuotta. Kodittomat-kesäteatteri Oronmyllyllä kertoi lastenkodin historiasta ja kodittomuudesta. Saaren Orpokotijuhlat kokosi juhlakansan koolle. Joulukuussa järjestetään jo 20. kerran perinteinen Matka Betlehemiin -jouluvaellus.

Kaikien juhlan keskellä on myös syytä kiittää kaikesta arkisesta työstä, jota on tehty lastenkodilla, säätiön julistus-työssä, ystäväpiireissä, vapaaehtoistyössä ja eri seurakunnissa.

Lämmin kiitos teille kaikille työmme ystävät, yhteistyöhenkilöt ja yhteisöt hyvästä yhteydestä kuluneen vuoden aikana. Olemme kiitollisia kaikesta avustanne ja ystävydestänne.

Toivotamme teille kaikille rauhallista Kristuksen syntymäjuhlaa ja hyvää uutta vuotta 2017!

"Nyt ruusu kaunein loistaa, / taivaasta tuoksun tuo, / Yön varjot päivä poistaa, / kansoihin toivon luo, / Jumala, ihminen! / Hän otti lapsen muodon, / jäi luokse syntisten." (Vrk. 23:3)

Erkki Lemetyinen, Parikanniemisäitiön hallituksen puheenjohtaja
Erkki Makkonen, Parikanniemen Ystävät ry:n puheenjohtaja
Teuvo V. Riikonen, Parikanniemisäitiön toiminnanjohtaja
Sami Siponen, Parikanniemen lastenkodin johtaja

Parikanniemen Matka Betlehemiin Jouluvaellus 20. kerran!

Parikanniemen lastenkodilla Mikkelin Ristiinassa järjestetään 9.-10.12.2016 jo 20. kerran suosittu Matka Betlehemiin Jouluvaellus. Juhlavuoden kunniaksi Johanna Talon käsikirjoitusta on hiukan uudistettu perusvaelluksen sanomaa unohtamatta.

Jouluvaelluksen toteuttavat yli 60 Parikanniemen lasta, työntekijää ja vapaaehtoista. Ennen vaellusta Mikkelin hiippakunnan piispa Seppo Häkkinen pitää alkuhartauden ja siunaa vaelluksen sekä sen toteuttajat matkaan.

Jouluvaellus aloitetaan Riihikirkossa laulamalla joululauluja ja ryhmät kiertävät oppaan johdolla. Vaellus päättyy seimeltä lastenkodin tupaan, jossa on glögi-tarjoilu. Arpajaiset ja myyjäiset lastenkodin hyväksi. Aikaa on varattava noin tunti. Vapaaehtoinen veroraha. Huomioitava pukeutumisessa sääolosuhteet.

- **Aika:** Perjantaina 9.12.2016 klo 17.00-20.00 ja lauantaina 10.12.2016 klo 16.00-19.00
- **Osoite:** Parikanniementie 130, 52320 Vitsiälä (noin 16 km Mikkelistä).
- **Ryhmien ilmoittautumiset:** Toimisto, 0400-744061/ Risto Teittinen
- **Lisätietoja:** www.parikanniemi.fi

PARIKANNIEMISÄÄTIÖN LEHTI

Päätoimittaja

Teuvo V. Riikonen

Kustantaja

Parikanniemen Ystävät ry
Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä

ISSN 2323-7465 (painettu)

Toimitus

Petri Tiusanen,
Markku Liukkonen

Avustajat

Risto Teittinen, Sami Siponen,
Jouko Jyrkämä

ISSN 2323-7473 (verkkojulkaisu)

Taitto

Thorleif Johansson
Nettisivut: www.parikanniemi.fi

Painopaikka

Teroprint Oy, Mikkelä

Armoa armon päälle

Reformaation juhluvuosi mahdollistaa meidät muistelemaan mitä Martti Luther opetti?

Hänen opetuksensa oli jatkumoa apostoli Paavalin ja 400-luvulla eläneen kirkkoisä Augustinuksen opetukselle. Tärkein opetus torjui kaikki ajatukset, joiden takana oli käsitys, että ihminen itse olisi Jumala-suhteessa ratkaiseva tekijä. Lutherin mukaan ihminen pelastuu yksin uskosta, yksin armosta ja yksin Kristuksen tähden. Se opetus on ajankohtainen myös 500 vuotta myöhemmin.

Mutta Lutherin mukaan kristinuskon sanoma pitää saattaa kaikille tiedoksi. Siksi Raamattu tuli kääntää kansankielelle. Jokaisen piti saada itse lukea suoraan Raamatusta. Mieluummin yksinkertaisella kansankielellä.

Luther korosti myös lähimmäisen rakkautta ja armollista suhtautumista toisiin ihmisiin. Sen ihmiset

saisivat osallistumalla seurakunnan toimintaan, messuun ja virrenveisuuseen.

Tärkein opetus on kuitenkin Jumalan armo. Se on Raamatun tärkeimpiä opetuksia.

Armo-käsitteen historia ilmaisee paremmin kuin mikään muu mikä muutos tapahtui kristinuskon tullessa. Juutalaisen lakiuskonnolle täysin vastakkainen käsitys on armo, joka tulee Jumalan kautta. Ratkaisevaa on ennakoiva armo, joka kulkee meidän edellämme. Jumala tekee kuolleet eläväksi. Jumalalla on kyky puhutella meitä sanansa kautta. Hän kutsuu ihmistä yhä uudestaan armon osallisuuteen.

Armo merkitsee anteeksiantamista. Armo on aniotonta, joka meille annetaan Jeesuksen kautta uskolla häneen. Saamme päivittäin armoa armon päälle.

Teuvo V. Riikonen

Kristittyjen vaino on totta tänään

Miika Auvinen

”He hyökkäsivät kyläämme iltayöstä. Pääsin pakenemaan metsän suojiin, mutta kuulin takaani laukauksia ja ihmisten huutoja”, kertoo nigerialainen kristitty **Emmanuel Tonak** muutaman kuukauden takaista hyökkäystä Keski-Nigeriassa, jossa islamistinen joukko tappoi 150 kristittyä.

Tämä on vain yksi silminnäkiäto-distus. Kristittyjä vainotaan tänä päivänä enemmän kuin koskaan ennen maailman historiassa. Vuonna 2015 jo 7000 kristittyä tapettiin uskonvaikumuksensa takia, todetaan **Open**

Doors -järjestön *World Watch* -tutkimusraportissa.

Open Doors -järjestön työ käynnistyi Suomessa vuonna 2015, jotta yhä useampi suomalainen ymmärtäisi kristittyjen kokeman vainon ja voisi rukouksin ja toiminnallaan auttaa heitä.

Me kristittyinä olemme yksi ruumis, kuten 1. Korinttilaiskirje opettaa. Jos yksi jäsen kärsii, koko ruumis kärsii. Siksi meidän velvollisuutemme on auttaa veljiä ja siskojamme, jotka ovat nyt avun tarpeessa.

Open Doors tekee työtä yli 60 kohdemaassa, joissa kristittyjä vainotaan. Työ sisältää kaikkea Raamattujen viemisestä traumaterapiaan riippuen kristittyjen tarpeesta. Esimerkiksi Syyriassa paikallisten seurakuntien kautta kanavoidun avun piirissä elää tällä hetkellä yli 80 000 ihmistä.

Ilmainen lehti ja rukouskalenteri muistuttavat rukoilemaan päivittäin vainottujen kristittyjen puolesta.

Lisätietoja: www.opendoors.fi

Keneltä kärsimys tuli elämäsi?

Raamattuopetus

Pidin Japanissa ilosanomapiiriä sokeana syntyneestä miehestä. *"Rabbi, kuka on tehnyt sen synnin, jonka vuoksi hän on syntynyt sokeana?"* kysyivät opetuslapset Jeesukselta sokean itsensä kuullen.

Mies oli varmaan kuullut tuollaisia keskustelunpätkiä ennenkin. Yleensä syyllistettiin vanhemmat, mutta oli niitäkin, jotka väittivät sokean itsensä ansainneen surkean kohtalonsa – jo äitinsä kohdussa.

Jeesuksen vastaus oli erilainen: *"Ei hän ole tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa. Niin on tapahtunut, jotta Jumalan teot tulisivat hänessä julki."* (Joh.9:1-3)

Lapsen vamma

Tulimme piirissä siihen tulokseen, että myös kaikki paha, mikä kristitylle tapahtuu, tulee Jumalan käden kautta. Taivaallinen Isä kantaa vastuun kaikesta las-

tensa kärsimyksestä.

Ei-kristittyjen pitää sen sijaan tyytyä elämässään synn ja seuruksen lakiin. Heidän on kannettava omien väärin valintojensa ja usein jopa toistenkin syntien seuraukset. Paha pysyy heidän elämässään pahana, paitsi jos se on johdattamassa heitä Jeesuksen luo.

Kristityn kohdalla taas kaikki yhdessä vaikuttaa heidän parhaakseen. Jopa elämän suurin onnettomuuskin.

Eräs osanottajista oli eri mieltä: "Minä olen aina ajatellut, että hyvä tulee Jumalalta ja paha Saatanalta. Miten hyvä Jumala tahtoi antaa meille tapahtua jotain pahaa?"

Eräs ystäväni sai vammaisen lapsen. Hän kokee asian niin, että Jeesuskin itkee lapsen vammaa, jota hän ei koskaan olisi tahtonut tuolle äidille antaa."

Vastasin näin: "Jos ystäväsi ajattelee noin, ei hän tule mil-

loinkaan hyväksymään lastaan sellaisena kuin tämä on. Hänhän pitää lastaan Saatanan kädestä lähteneenä.

Tilanne on aivan toinen esimerkiksi **Lena Maria Johansson-Klingvallin** kohdalla. Hänen vanhempansa uskoivat, että Jeesus tahtoi tyttären syntyvän tähän maailmaan puoliksi kädetönä ja jalattomana."

Kädetön laululintu

Lena-Maria, kristitty ruotsalainen laulajatar, ei ole kuuluisa Suomessa, mutta Japanissa hän on vienyt lähes koko kansankunnan sydämen. Lena-Maria syntyi kädetönä ja toinen jalka puolta lyhempänä kuin toinen. Varpaillaan hän oppi kuitenkin tekemään kaiken sen, mitä me muut teemme sormillamme: kirjoittamaan, ajamaan autoa, laittamaan ruokaa, jopa neulomaan villapuseroita.

Minun armossani on sinulle kyllin, sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa.

2.Kor.12:9

Lena-Marian vanhemmat uskoivat Jeesuksen itsensä antaneen heidän lapselleen tämän vammat. *"Niin tapahtui, että Jumalan teot tulisivat hänessä julki."*

Laulajasta näkee, ettei hän pode alemmuuskomplekseja.

Japanin kiertueilla konserttisalit täyttyivät, ja tv-kanavatkin lähettävät joskus välähdyksiä tästä laululintusesta, joka suorastaan säteilee iloa.

Kuivin silmin ei voi kuunnella, kun Lena Maria laulaa (japaniksi!) Jumalasta, joka ei ole unohtanut varpustakaan - saati sitten häntä, rakasta lastaan.

Ja miten paljon hyvää Lena Marian asenne onkaan tehnyt Japanin vammaisten omanarvontunnolle!

Jumalan motiivina rakkaus

Se että Jumala antaa ihmisille kärsimystä, ei ole helppo opinkappale. Mutta vielä kauheampi oppi olisi se, että Jumalan lapset joutuvat kokemaan hirveitä onnettomuuksia, vaikkei se olekaan hänen tahtonsa.

Mehän rukoilemme joka päivä: *Tapahtukoon sinun tahtosi niin maan päällä kuin taivaassa.* Kuinka meidän kaikkivaltias Isämme sitten antaisi ilkeiden ihmisten tai Saatanan ajaa läpi pahan tahtonsa meidän

Lena Maria syntyi 1968 ilman käsiä, ja vasemman jalan pituus on vain puolet oikean jalan pituudesta. Syytä tähän ei tiedetä. Lena Maria asuu Ruotsissa Jönköpingissä ja hän on Ruotsin televisiossa erittäin suosittu esiintyjä. Kuva: Johnny Törnkvist.

elämässämme? Mietipä, mitä tarkoittaa tämä Herran sana: *"Minä olen Herra... joka teen valkeuden ja luon pimeyden, joka tuotan onnen ja luon onnettomuuden. Minä, minä, Herra teen kaiken tämän"* (Jes.45:6-7).

Kun Jumalan tahto tapahtuu, sen vaikuttimena on aina rakkaus. Niin sinunkin elämässäsi.

Älä siis kysele, kenen syytä kärsimyksesi on.

Ehkä se on inhimillisesti katsottuna omaasi tai jonkun muun syytä, ja kuitenkin sen takana oli Jumalan hyvä suunnitelma.

Voit rukoilla Herraa poistamaan kärsimyksesi, mutta jollei hän sitä tee, tahtoo hän antaa sinulle jotain parempaa:

"Minun armossani on sinulle kyllin, sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa." (2.Kor.12:9.)

Sinä voit palvella Herraasi Jeesusta kaikkein parhaiten kantamalla uskossa ja toivossa sitä kärsimystä, jonka hän on nähnyt hyväksi sinulle antaa.

Sillä tavalla hänen voimansa tulee täydelliseksi sinun heikkoudessasi.

Reformaation merkkivuosi – Armoa 2017!

Asiantuntija

Timo-Matti Haapiainen
Kirkon reformaation merkki-
vuosihankkeen projektisihteeri

Lähes 500 vuotta
sitten wittenbergiläinen
raamatunselitysoopin
professori Martti Luther
julkaisi 95 teesiä.

Syynä olivat hänen havaitse-
mansa vääristymät anekau-
passa. Niistä oli syytä keskus-
tella.

Teesit saivat aikaan paljon
muutakin kuin keskustelua.

Ne levisivät nopeasti ja käyn-
nistivät tapahtumaprosessin,
joka muokkasi ensin saksan-
kielisiä seutuja ja sitten muuta
Eurooppaa kirkollisesti, aatteel-
lisesti ja yhteiskunnallisesti uu-
teen muotoon.

Viisisataa vuotta teesien jul-
kaisemisen jälkeen vietetään
maailmanlaajuista reformaati-
on merkkivuotta.

Suomessa merkkivuoden viet-
täminen tapahtuu otsikolla **Ar-
moa2017!**

Lokakuussa 2016 käynnistynyt
merkkivuosi huipentuu 31.10.–
5.11.2017 reformaatioviikkoon.

**Historiaa, tätä päivää ja
tulevaisuutta**

Merkkivuoden aikana paneu-
dutaan reformaation historiaan
ja sisältöihin. Mennyttä katso-

taan, mutta sitä ei jäädä tuijot-
tamaan.

Saksalainen marttyyripasto-
ri Dietrich Bonhoeffer muistutti
1930-luvulla, ettei reformaatio-
ta pidä juhliä vaan siitä tulee
pitää kiinni. Tätä viestiä välittää
merkkivuoden otsikkokin: armo
ei jää historiaan vaan tulee
vuoteen 2017 ja vuosiin sen jäl-
keen. Armo on aina ajankoh-
tainen.

Merkkivuosi haastaa pohti-
maan luterilaista identiteettiä.
Reformaation teologia on ar-
mon ja armonvälineiden teo-
logiaa. Miten armo elää ajas-
samme? Mitä sana, kaste ja
ehtoollinen merkitsevät tämän
päivän suomalaiselle luterilai-
selle?

Merkkivuosi synnyttää valta-
kunnallisia tapahtumia, kuten
avajaiset ja pääjuhlan Turussa.
Reformaatio on vuoden mit-
taan teemana suurissa tapah-
tumissa, kuten Kirkkopäivillä

Tietoa merkkivuoden viettämisestä

Reformaation merkkivuosi on maailmanlaajuinen il-
miö. Reformaation syntyseuduilla Saksassa siihen on
valmistauduttu kokonaisen Luther-vuosikymmenen
avulla.

Reformaation myötä syntyivät mm. luterilaisuus,
anglikaanisuus ja reformoidut kirkot.

Luterilaisuus on maailmanlaajuinen ilmiö. Luteri-
laisia on noin 70 miljoonaa. Suurimmat luterilaiset
kirkot ovat Etiopiassa ja Tansaniassa.

Luterilainen maailmanliitto pitää yleiskokouksen
toukokuussa 2017 Windhoekissa Namibiassa.

Tietoa reformaatiosta ja reformaation merkkivuod-
en vietosta Suomessa ja ulkosuomalaisyhteisöissä
löytyy internet-sivustolla www.reformaatio2017.fi.

Facebookissa tietoa löytyy ryhmässä
www.facebook.com/reformaatio2017.

Vinkkejä reformaation merkkivuoden viettämiseen
löytyy myös osoitteesta sakasti.evl.fi/armoa2017.

Turussa ja Kirkon musiikkijuhlilla Helsingissä toukokuussa sekä heinäkuussa Porin SuomiAreenassa.

Reformaation merkkivuosi elää ennen kaikkea paikallistasolla: seurakunnissa ja muissa paikallisyhteisöissä niin Suomessa kuin ulkosuomalaisten parissa. Merkkivuosi näkyy konsertteina, näytelminä, luentosarjoina, keskustelutilaisuuksina ja monena muuta. Se elää kouluissa, päiväkerhoissa, kinkereillä ja rippikoululeireillä.

Erityisesti merkkivuosi tulee esille 2016 marraskuussa käyttöön otettavien virsikirjan lisävihkojen myötä, helatorstain 25.5.2017 tapahtumissa, syksyllä julkaistavissa uusissa teeseissä ja niiden käynnistämässä reformaatioviikossa. Merkkivuotena ja sen jälkeen ilmestyy monia aiheita käsitteleviä kirjoja. Ne jatkavat teemojen ylläpitämistä kauan merkkivuoden jälkeenkin.

Ekumeniaa ja itsenäisyyttä

Vuonna 2017 vietetään Luthe-

Pala Kontista

Jumala on luomisessa itsensä ilmoittanut Isäksi, ja Isä loi ihmisen Poikansa kuvan kaltaisuuteen. Jos ei Jumalan Poika olisi ollut määrätty tulemaan ihmismuotoon, ei Jumala luodessaan olisi voinut sanoa: Tehkäämme ihminen meidän kuvaksemme, meidän muotomme mukaan. Mutta kun Isä oli Pojassa ja Poika Isässä ja olivat yksi, ja kun Isä aikoi Pojalleen ja Pojassaan perustaa ihmiskukunnan taivaansa asujamiksi, niin saamme tietää, että Isä on jo iankaikkisuudessa ihmistä ajatellut ja rakastanut meitä Poikansa kautta jo luontapäivänä. Sen tähden hänen pyhä rakkautensa syytyi, kun hänen luotunsa tuli langenneeksi, niin että Pojassaan sen lunasti.

*K.K. Sarlin: Eräs meidän ajan profeetta
Yksityisiä Raamatunkohtia*

rin teesien muiston täysiä satoja vuosia ensimmäistä kertaa historiassa ekumeenisesti. Reformaatio jakoi kirkkoa, mutta kuluneen vuosisadan aikana kristityt ovat löytäneet lähemmäs toisiaan. Jumalan armo Kristuksessa yhdistää kaikkia kristittyjä. Suomessa monet

kristilliset kirkot ja yhteisöt ovat osallistuneet merkkivuoden valmisteluun alusta asti.

Ekumenia tuo merkkivuoden viettoon myös katumuksen sävyjä. Reformaation historiassa on sotia, väkivaltaa ja vihapuhetta, jotka on syytä tunnustaa ja joita on syytä katua. Kenties kipeän historian ekumeeninen muistelemine ja sovinnon etsiminen luo pohjaa vuodelle 2018, jolloin Suomessa pysähdytään muistelemaan vuoden 1918 tragediaa.

Reformaation merkkivuosi osuu samalle vuodelle Suomen itsenäisyyden satavuotisjuhlien kanssa. Esimerkiksi kansankieltä ja koulutusta tukiessaan reformaatio muokkasi sitä pohjaa, jolle itsenäinen Suomi rakentui ja syntyi. Merkkivuosien päällekkäisyys ei siis ole haitta vaan mahdollisuus paneutua itsenäisen Suomen kristillisiin juuriin.

Reformaation 500-vuotisen historian merkkivuoden vietto käynnistyi uskonpuhdistuksen muistopäivänä 31.10.2016 Ruotsin Lundissa. Tapahtumassa paavi Franciscus ja Luterilaisen Maailmanliiton presidentti Munib Younan (vas.) allekirjoittivat yhteisen julistuksen. Taustalla LML:n pääsihteeri Martin Junge. Kuva: Mikael Stjernberg.

Uukuniemeläisyys Kansan Raamattuseuran työn tukena

Historia

Kansan Raamattuseuran Itä-Suomen työn yhteys uukuniemeläisyyteen vuosina 1945-1970

Taustaa

Toisen maailmansodan jälkeinen murros heijastui kristilliseen elämään. Kirkolliselle kehitykselle leimaa antoi toisaalta rintamaoloissa syntyneen uus-kansankirkollisen ajattelun ja toisaalta anglosaksisväritteisen herätyskristillisyyden vahvistuminen.

Anglosaksisperäinen herätyskristillisyyden levisi sodan jälkeen Kaakkois- ja Itä-Suomeen. Se korosti yksilön pelastuskokemuksen tärkeyttä kirkollisen ja yhteiskunnallisen toiminnan lähtökohdaksi.

Toisen maailmansodan jälkeinen herätyskristillisyyden ulottui vaikutuksensa Saarelle, Parikkalaan ja Uukuniemelle, kun Raamattuopisto ja Kansan Raamattuseura alkoivat järjestämään siellä kokouksiaan.

Uukuniemeläisyyden läheinen samaistuminen evankeliumiliikkeisiin näkyi siinä, että ihmiset osallistuivat ahkerasti näihin tilaisuuksiin.

Uukuniemeläisten piirissä koettiin, ettei Suomen kansankirkko pystynyt tarjoamaan sitä "hengellistä ruokaa", jota kansa tarvitsi.

Uukuniemeläisen liikkeen johtohenkilöihin kuulunut **Edvard Lähdeniemi** kannatti evankelioivaa herätyskristillisyyttä. Hän valitteli Suomen kansankirkon tilaa. Hänen mukaansa opista kiisteltiin, mutta herätyksiä ei silti esiintynyt.

"Kansan Raamattuseura koettaa pitää tulta yllä, mutta senkin suu tukitaan monin paikoin", Lähdeniemi totesi vuonna 1950.

Lähdeniemi näki, että Sisälähetysäätiön ja Raamattuseuran tekemä julistustyö tavoitti ihmiset paremmin kuin kirkon tarjoamat palvelut.

Kansan Raamattuseuran tuleminen sodan jälkeen Suomen Lähetysseuran ja Nuorten kristillisten yhdistysten eli NKY-liikkeen rinnalle uukuniemeläisen herätysliikkeen yhteistyökumppaniksi oli luonnollisen kehityksen tulos, koska myös nämä yhdistykset edustivat anglosaksista allianssienkistä herätyskristillisyyttä. Niiden juuret nousivat samasta herätyskristillisestä maaperästä. Varsinkin nuorten kristillisen yhdistyksen, paikkaa alkoivat korvata samasta perinteestä syntyneet evankelioimisliikkeet.

Kirjoittaja Jaakko Parkkinen on Savonlinnan seurakunnan aluekappalainen.

Uukuniemeläinen julistus

Uukuniemeläisyys sitoutui ja pitkälle samaistui evankelioivaa herätyskristillisyyttä edustavaan Kansan Raamattuseuraan.

Opillinen väljyys, joka oli tunnusomaista Raamattuseuralle, yhdisti uukuniemeläisiä Raamattuseuraan päin, mutta toisaalta synnytti jännitteitä Sisälähetysäätiön työntekijöiden suuntaan, koska se ei hyväksynyt opillista väljyyttä.

Uukuniemen herätyksen opinkäsitysten pohjana oli pietismi, jota sävytti evankeliumin vapaus.

Julistukseen kuului puhe synnistä ja armosta. Julistuksen periaatteena oli, että "suruttomille" oli julistettava lakia, jotta nämä heräisivät ja tekisivät parannuksen.

Syntiä haluttiin kutsua sen oikealla nimellä. Syntinen sai "tulla" Kristuksen luo sellaisena kuin oli, sillä syntinen vanhurskauteen jumalattomana.

Liikkeen ajatuksena oli, että ihminen kulkee alatietä, kurjana syntisenä, mutta samalla uskaltaa iloita Kristuksen lahjavanhurskaudesta.

Keskeistä oli herätysjulistus ja -kokemus, jotka yhdistivät kuulijakuntaa ja puhujia.

Kansan Raamattuseuran evankelioimistyö nivelti hyvin vuosisadan alun allianssienkiseen herätyskokousperinteseen.

Uukuniemeläisyys oli ennen muutamaaallikkoliike, jolle dogmaattiset kysymykset olivat toissijaisia. Lähdeniemi piti tärkeimpänä kristityn elämää, koska ainoastaan se osoitti, oliko oppi oikea.

Uukuniemeläisyys KRS:n työn tukena

Uukuniemeläinen herätysliike oli yksi Kansan Raamattuseuran kasvualustoja. Uukuniemeläisyyden vaikutus alueilla *Sana*-lehti levisi parhaiten ja väki kokoontui tilaisuuksiin mielellään.

Erkki Leminen, Aura Latvus, Olli Hälvä, Väinö Hoikka, Matti Pitkänen, Ensio Vanhanen ja monet muut liikkeen nimet tulivat eri tavoin tutuiksi Kansan Raamattuseuran piirissä.

Itärajan tuntumaan vakiintui kolmen O:n yhteys: Opisto, Orpokoti ja Oronmylly. Jaakkiman opiston, Parikanniemen orpokodin ja Oronmyllyn leirikeskusten toiminnassa oli samoja ihmisiä, vaikutteet levisivät suuntaan ja toiseen sekä koettiin työtoveruutta.

Kansan Raamattuseuran ja Jaakkiman opiston laajempi työyhteys alkoi rehtori **Pekka Rossin** aikana.

Rossi, joka toimi opiston rehtorina vuosina 1956-1971, aloitti yhteistyön 1958. Silloin opistolla pidettiin ensimmäisen kerran nuorten evankelioimispäivät. Kansan Raamattuseurasta puhujina olivat pastori **Risto Tapiolinna** ja sihteeri **Erkki Leminen**.

Uukuniemen herätyksen ja Kansan Raamattuseuran yhteistyön alku

Uukuniemellä Kansan Raamattuseura tuli tutuksi muutamien paikallisten herätyksen kokeneiden nuorten, erityisesti Erkki Lemisen välityksellä.

Raamattuseuran ensimmäiset kokoukset pidettiin vuonna 1949 ja ne keräsivät huomattavan joukon kuulijoita perinteisillä Uukuniemen herätyksen alueilla.

Kokoussarjat olivat alussa usein viikon mittaisia ja raamattukurssien muotoisia. Myöhemmin ne supistuivat lähinnä viikonloppuihin ja olivat luonteeltaan seurojen kaltaisia.

Tilaisuudet pidettiin kouluilla ja päivittäinen kuulijamäärä vaihteli sadan molemmin puolin.

Kiinnostusta herätti yhtäältä uusi järjestö. Toisaalta saattoi "oman kylän poikien" esiintymisen lisätä aktiviteettia.

Samanaikaisesti myös Suomen Raamattuopiston toiminta alkoi Uukuniemellä, mikä saattoi myös vaikuttaa mielenkiinnon heräämiseen toista liikettä kohtaan. Ihmiset halusivat varmistua liikkeen periaatteista, toiminnasta ja opista.

Uukuniemellä innokkaimpia Kansan Raamattuseuran kannattajia olivat Hälvän perhekunta, **Veikko Suutarinen** ja Ensio Vanhanen.

Teksti: **Jaakko Parkkinen**

Esimerkki Kansan Raamattuseuran ja uukuniemeläisyyden edelleenkin jatkuvasta yhteistyöstä oli viime kesänä Oronmyllyllä esitetty Teuvo V. Riikosen ja Arto Myllärin käsikirjoittama näytelmä "Kodittomat".

Joulu tuli Taloon!

Matka Betlehemiin kerää vuosittain reilut tuhat aikuista ja lasta kokemaan joulun tapahtumat.

Matka Betlehemiin -vaelluksesta on tullut Mikkelin seudulla suosittu joulunalus tapahtuma, joka kokoaa reilut tuhat ihmistä lastenkodin maastoon kokemaan ensimmäisen joulun ihmettä.

Jouluvaellus ei ole vain kaunis kiiltokuva, vaan katse kääntyy myös kohti pääsiäistä. Tallin ääreen pystytetty risti antaa merkityksen koko vaellukselle.

Harva tietää, että tämänkin tapahtuman taustalla on Jumalan ihme ja nuori nainen.

- Idea syntyi oikeastaan koiralenkilällä vuonna 1996, **Johanna Talo** muistelee.

Johannan lapsuuden perhe, **Jyrkämät**, olivat juuri palanneet Suomeen.

Sen kaupungin lähellä, jossa he Kanadassa asuivat (Sault Ste. Marie), oli pieni kylä, jossa järjestettiin joka vuosi jouluvaellus

Parikanniemi ja sen vanha navetta tuntuivat täydelliseltä paikalta vastaavalle tapahtumalle. Ajatus herätteli Johannaa yöllä ja kirkastui koiralenkilällä päivällä.

Johannan isä, Parikanniemi-säätiössä työskennellyt **Jouko Jyrkämä**, oli aluksi epäilevällä kannalla, mutta asettui lopulta ajatuksen taakse ja suostutti Parikanniemen lastenkodin väenkin mukaan.

Johannan mielestä todellista tuulta hankkeen purjeisiin antoivat kuitenkin lastenkodin silloisen johtajan, **Henkka Ohlksen** ja vaimonsa **Raijan**, mukaan tulo.

- Ilman Raijan huolehtimista käytännön järjestelyistä jouluvaellusta ei olisi järjestetty 19 kertaa. Minä olen ollut vain tapahtuman kättilö, sairaanhoita-

jaksi 1998 valmistunut Johanna muistelee.

Aluksi puitteet olivat vaatimattomat. Enkelitkin seisoivat traktorin lavalla. Väkeä oli mukana ehkä 150 henkeä. Vaellus sai kuitenkin hyvää palautetta, ja niin rohkaistuttiin ja innostuttiin.

Vuosien saatossa tapahtuma on saanut massatapahtuman luonteen. 2010-luvulla kahdessa illassa saattoi olla mukana yhteensä 1200 henkeä. Liekö Mikkelin seudun suurin joulutapahtuma?

- Kävijämäärä ei kuitenkaan ole itsetarkoitus, puoliso **Timo Talo** muistuttaa.

Kysymykseen, kuka maksaa tapahtuman kulut, Talot naurahtavat.

- Parikanniemen talous ei varmasti ole tästä kaatunut. Jokainen kerta on kuitenkin ihme. Jumala on pitänyt huolen, vaikka joka vuosi toteutuksessa on ollut erilaisia käytännön haasteita, toteaa vaelluksen käsikirjoituksen laatinut Johanna.

Juhlavuosi

Tämänvuotinen vaellus on järjestyksessään 20. ja siksi tavallista juhlavampi. Pientä uudistusta on myös suunniteltu, vaikka

varovaisuus kuuluu Parikanniemen henkeen.

Jossakin vaelluksen vaiheessa kohtaamme mm. naisia kaivolalla. Silti tapahtuman kulku noudattaa tuttua kaavaa: Laulamme joululauluja riihikirkossa, vaellamme jouluntapahtumissa 15 hengen ryhmissä, löydämme tallin ja

Eipä paljasteta vielä kaikkea!

Perillä majatalossa saamme kuitenkin nauttia talon antimista ja toistemme seurasta, sekä tutustua jouluvaelluksen vaiheista kertovaan näyttelyyn.

Johannan mielestä tapahtuman pitää antaa tilaa kävijöiden omalle pohdinnalle.

- Jouluvaellus ei ole vain kaunis kiiltokuva, ja lapsi seimessä. Halusin myös, että katse kääntyy kohti pääsiäistä. Tallin lähelle pystytetty risti antaa merkityksen koko vaellukselle.

Johanna ja Timo Talon mielestä Matka Betlehemiin-vaelluksen tulevaisuus onkin yksin Jumalan kädessä.

- Ihmiset kaipaavat elämyksiä. Parikanniemen vaelluksesta on tullut monelle uusi joulupeirinne. Tapahtumaa järjestetään henkilökunnan, lasten ja nuorten sekä ystävien voimin niin kauan, kuin jaksetaan. Niin kauan kuin aika on. Niin kauan, kun Jumala sen sallii.

Johanna ja Timo Talon voi löytää Ristiinan kirkosta osana messuryhmää.

Joulu tuli Taloon

Parikanniemen pihapiirissä kasvaneelle, Kanadassa nuoruutensa viettäneelle Johannalle jouluvaelluksella on ollut myös kotiuttava vaikutus. Paluu takaisin Suomeen ei sujunut ongelmitta.

Kielitaitoiselle sairaanhoitajalle on riittänyt töitä Mikkelin Keskusairaalassa. Hän tuskin silti arvasi, että 2000-luvun alussa vaellukselle osallistui myös eräs nuori mies, Timo. Johanna itse toimi silloin kirkon emäntänä. Kohta he löysivät toisensa samasta raamattupiiristä.

- Jostain syystä jäätiin aina tiskaamaan yhdessä, Johanna muistelee ystävyttä, joka mutkien kautta syveni rakkaudeksi.

Johanna ja Timo avioituivat kesällä 2007, muuttivat Johannan lapsuudenkotiin Ristiinan Vitsiälään. Perheeseen syntyivät lapset **Matilda** 2010 ja **Elias** 2013.

Avoliitto Johannan kanssa johti Timon läheisempään kanssakäymiseen myös Parikanniemisäatiön kanssa. Tehtävät ovat vaihdelleet säatiön hallitusjäsenyydestä aina jouluvaelluksen lammaspaimenen rooliin saakka. Myös seuroissa Timo on käyttänyt puheenvuoroja. Yhteiseen matkaan kuuluu myös kristillinen *Mennään Eteenpäin*-aviopari toiminta.

Mitä tulevaisuudessa?

Muutama vuosi sitten Johanna koki hengellisen uudistuksen, joka on koskettanut koko perhettä. Orpokotijuhlien alla 2014 Jumala tarttui Johannan elämään vahvasti. Siitä lähti liikkeelle prosesseja, joiden lopputulosta he eivät vielä ole kokeneet.

- Haluamme olla avoimia sille, miten Jumala käyttää meitä tulevaisuudessa, Talot toteavat yhdessä.

Kysymykseen, miten uudistus

oikein näkyy heidän elämässään, Taloilla on vastaus selvä.

- Olen enemmän alkanut kysellä mikä on oman elämäni tarkoitus Jumalan näkökulmasta Timo myöntää. Ura -ajattelu on jäänyt enemmän taka-alalle.

Johanna iloitsee ennen kaikkea Taivaan Isän huolenpidosta.

- Kaikki ennen uskossa opittu tuli eläväksi. En ole enää yksin ja kaikkea ei tarvitse entiseen tapaan kontrolloida. Yhä enemmän on myös vahvistunut kutsu rukoustyöhön.

Johanna ja Timo Talon voikin löytää Ristiinan kirkosta osana messuryhmää. Johannalle varsinkin esirukousavustaminen on mieluisa tehtävä. Enää ei julkisenkaan rukoileminen pelota. Oman kotipihan aittaan on suunnitteilla talvikäyttöön soveltuva rukouksen huone. Raamatullinen näky viljapellostasta, joka kypsyy korjattavaksi, ei ole jättänyt Johannaa rauhaan. Yhteisestä elämästä Taloilla on sen sijaan selvä ajatus.

- Rohkaistaan toinen toistamme!

Teksti ja kuvat:

Markku Liukkonen

TÄHKÄPÄITÄ

Ilman sanoja

Julistan Kristusta aina ja kaikkialla ja joskus saatan tarvita siihen sanojakin. Muistan jonkun jossain joskus näin sanoneen. Se laittaa miettimään, eikö vain.

Miten julistan Kristusta jos minulla ei ole sanoja? Emmekö me kuitenkin olen sanan kirkko, eikö Jumalakin luonut kaiken sanalla ja eikö kaiken alussa kuitenkin ollut sana...

Aivan alussa oli kuitenkin hiljaisuus. Uskaltaisinko myös ajatella, että Jumalan suuri keksintö oli sanojen, käskyjen ja lain jälkeen inkarnaatio. Sana tuli lihaksi. Ihmiseksi, joka tunsu, haistoi ja maistoi – kenties itsekin haisi, mutta joka kosketti. Ihmiset toivat lapsia hänen luokseen, että hän koskisi heihin. Eivät he tuoneet, että hän puhuisi heille tai puhuisi lapsille. He odottivat, että hän koskisi, silittäisi, siunaisi.

Miten lapseen kosketaan? Silittäen, hellästi lohduttaen, kannattaen, tukien, rohkaisevasti kannustaen, rakastavasti syliin painaen. Emmekö me kaikki kaipaa ja tarvitse tätä – usein enemmän kuin sanoja. Luulemme kaipaamamme jonkun sanovan jotain osuvaa, kun sittenkin riittäisi vain kohdatuksi tuleminen ja pienikin hipaisu. Tutkimus on osoittanut, että musiikkikin ilman sanoja välittää paremmin tunteen ja positiivinen tunne laimenee, kun siihen liitetään sanat.

Kirjoitin monta sanaa kun yritin sanoa, ettei sanoja aina tarvita. Merkillistä! Nyt minulla ei ollut muuta, siksi toivon että joku sana voisi sinua koskettaa.

Ari Tähkää

Lemiset

Mutta sinä rakkaudeton tai rakkaudesta osaton itsesi tuomitsija, hyljeksimä, mitätöijä tai toisten mitätöimä ja hyljeksimä, raota ikkunaluukkujasi Jumalan rakkauden säteilylle, Kristukselle. Hänen totuutensa on lämmintä totuutta eikä hänen valonsa sokaise, vaan valaisee.

Erkki Leminen
Väsynyt olemaan vahva
Karas-Sana 1992

Varmaan kaikkien lastenkodin lasten elämä olisi kertomisen arvoinen, koska useimmat heistä ovat kaikissa kokemisissaan joutuneet hyvinkin koville ja saaneet jopa koko elämän kestäviä vammoja sieluunsa.

Kertomiseen ei ole tässä mahdollisuuksia, mutta siitä voidaan iloita, että Parikanniemellä he ovat saaneet eräänä elämänsä tärkeinä vuosina, heitä Jumalan rakkaudella rakastavien ihmisten hoivaa ja lämpöä.

Aura Latvus - Erkki Leminen
Heikoissa väkevä / Työ jatkuu
Parikanniemen
Orpokotiyhdistys 1984

Risto Rädyn kutsumus toimia syrjäytyneiden ja väheksytyjen parissa

PARIKANNIEMEN YSTÄVÄT

**Parikanniemeltä
Riston tie on vienyt
Naantalın seurakun-
nan vs. kappalaiseksi**

Ennen kuin vuosi on kulunut, Riston rukous saa vastauksen. **Anja ja Risto Rätty** tulevat tutustumaan poikiin Parikanniemeen.

Jonkin ajan kuluttua pojat muuttavat asumaan Rädylle Joensuuhun. Sinne muuttavat myös heidän kaksi vanhempaa siskoaan, jotka ovat asuneet aiemmin muualla.

Vaikka Risto asui vain noin vuoden Parikanniemessä 1980-luvulla, oli aika hänelle merkittävä. Siellä hän koki hengellisen ilmapiirin, jota ei ollut aiemmassa elämässään kokenut. Maatilamiljö, luonto, eläimet ja kalastus olivat siellä Ristolle mieluisia asioita.

Sunnuntaisin Parikanniemessä pidettiin pyhäkoulua ja siellä hän myös tuli uskoon.

Parikanniemi oli ensimmäinen paikka, jossa tunnustettiin orpouteen johtaneet tosiasiat. Siellä pojat saivat välittömän turvan.

Siitä huolimatta Ristolla oli vahva kaipuu "normaalin" perhe-elämän pariin.

Uudessa kodissa Risto sai kokea

Pieni poika kuuntelee tarkkaavasti pyhäkoulun opettajia Parikanniemen lastenkodissa.

Kaksi setää, **Matti Pitkänen** ja **Erkki Leminen**, pyytävät pienen pojan veljensä kanssa pyhäkoulun jälkeen juttusilleen. He ovat kuulleet poikien orpouteen johtaneesta kohtalosta ja kertovat pojille "kirkkauden maan lähettilästä", joka on orpojen ja muiden avuttomien puolustaja. Tämä lähettiläs, Jeesus, kuulee rukoukset.

Sedät lukevat hänen lupauksensa Raamatusta (Matt 18:19):

Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa.

Toinen sedistä kysyy pojilta: Tuleeko teille mitään mieleen, mitä pyytää?

Pienempi poika, kuusivuotias Risto, tietää jo, mitä rukoillaan. Hän haluaa uuden perheen ja kodin. Hän on pienen ikänsä tottunut elämään perheessä. Näin he rukoilevat Riston toiveen mukaisesti.

Orpokoti evakossa

Räjähdykset vavisuttavat Tohmajärven Jouhkolan kylää. On vuosi 1941, kun Jouhkolan kartanon rakennuksia on syntynyt tuleen navetan savupiipusta lentäneestä kipinästä. Yhdessä rakennuksessa on pioneerien räjähdysainearasto, joka nyt räjähtelee.

Asukkaat siirtyvät turvallisen välimatkan päähän seuraamaan jännittyneinä tilannetta. Päärakennus ja pari muuta rakennusta säilyvät onneksi tulipalossa ehjinä, eikä henkilövahinkoja tule, mutta mm. suuri navetta palaa.

Kartanossa oli Uukuniemeltä välirauhan jälkeen evakkoon lähtenyt orpokoti, joka suuren tulipalon ja jatkosodan Karjalan takaisin valtauksen jälkeen muutti takaisin vanhaan Parikanniemeen. Siellä oli tosin koti rakennettava uudestaan, sillä entinen oli raunioina. Orpokodin järjesti Jouhkolaan evakkoon **Lauri Saloheimo**, joka toimi Tohmajärvellä Suomen suoviljely-yhdistyksen Karjalan koeaseman johtajana.

Iiro ja Reijo Levanoja olivat 6- ja 1- vuotiaita poikia, kun heidän perheensä muutti Simpeleeltä Jouhkolan kartanoon 1940. Vanhemmat olivat ostaneet Jouhkolan tilan valtiolta. Tällöin Jouhkolassa jo toimi Parikanniemen orpokoti.

Iiro muistaa vain muutamia asioita orpokodista, mm. sen, että kodin asioita hoiti **Aura Latvus**. Orpokodin isäntänä toiminut **Väinö Hoikka** oli kuollut 1938 ja hänen tilalleen oli valittu **Veikko Suutarinen**, joka tosin oli sota-aikana rintamalla.

Lauri Saloheimon poika, **Veijo Saloheimo**, muiste-

Iiro ja Reijo Levanoja.

lee, että orpokodin talous oli taivaan varassa.

Veijo kertoo myös tapauksen, kun eräs isäntä päätti lahjoittaa orpokodille varsan. Isäntä tuli kuitenkin toisiin aatoksiin ja päätti pitää varsan itsellään. Varsa kuitenkin kuoli ja tästä säikähtäneenä isäntä hommasi toisen varsan orpokodille edellisen varsan emästä.

Jouhkolan hovissa on nykyisin majoitus- ja juhlapalveluja.

rakkautta, turvaa ja huolenpitoa. Uskonasiatkin olivat esillä.

Vaikka pelkotiloja oli, niin elämä alkoi rakentua pikku hiljaa turvallisiin uomiin. Perheellä oli yhteisiä liikunnallisia harrastuksia ja Risto sai tutustua myös purjelentoon, jossa hän myös kilpaili voittaen Suomen mestaruuden.

Uskonelämä hiipui välillä, mutta se uudistui, kun Risto sai

luettavakseen kirjan: *"Tämä on elämäsi"*. Sen antoi eräs mies hänelle linja-autossa.

Nykyisin Risto Rätty toimii papina Naantalinn seurakunnassa ja asuu perheineen Kaarinassa. Nuoruudessa hän kiinnostui teologiasta ja pääsi Helsingin yliopistoon sitä lukemaan.

Risto kokee kutsumukseensa toimia eri tavoin syrjäytyneiden ja väheksytyjen ihmisten pa-

rissa. Hän on toiminut aiemmin vapaaehtoistyössä mm. sairaalassa, vankiloissa ja kehitysvammatyössä.

Lokakuun lopulla Risto johtaa innokkaasti Parikanniemen seuroja Naantalissa ja kertoo koskettavan tarinansa.

Tuntuu kuin ympyrä olisi sulkeutunut.

Haastattelut ja kuvat:

Petri Tiusanen

Parikanniemisäätö

Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä
toimisto@parikanniemi.fi

**Toimisto -ja taloussihteeri
Risto Teittinen**

Puhelin 0400 744 061
Ark. klo 9-15

**Säätiön hallituksen puheenjohtaja
rovasti Erkki Lemetyinen**

Puhelin 040 764 1050
erkki.lemetyinen@pp.inet.fi

Toiminnanjohtaja Teuvo V. Riikonen

Puhelin 0400 315 573
teuvov.riikonen@parikanniemi.fi

Pastori Petri Tiusanen

Puhelin 040 753 5553

petri.tiusanen@parikanniemi.fi

Lastenkodin johtaja Sami Siponen

Puhelin 040 847 3657

sami.siponen@parikanniemi.fi

Matkasihteeri Matti Kostamo

Puhelin 0400 245272

Parikanniemisäätöön tilit

Sampo FI86 8000 1901 5424 99

S-SOP FI54 5271 0420 0130 48

Tapiola FI92 3636 3002 2297 63

Parikanniemen Ystävät ry

- jäsenyhdistys

- jäsenmaksu, Kontti-lehti, 20€/vuosi

- kustannustuotteet

S-SOP FI95 5271 0420 0445 14

DB FI69 8000 1900 7130 67

Parikanniemisäätö voi kerätä ja vastaanottaa lahjoituksia ja testamentteja työn hyväksi.

Poliisihallituksen keräyslupa:
nro POL-2015-6305. Keräystili.

S-SOP FI63 5271 0420 1411 20

www.parikanniemi.fi

Kontista kaivettua

Matti Pitkänen – maallikkosaarnaaja

Maallikkosaarnaaja, maanviljelijä Matti Juho Pitkänen (7.5.1902 – 12.9.1973) syntyi Uukuniemellä nykyisen rajan takana. Perhe muutti v. 1910 Ruskealaan, missä Matti asui sotiin saakka. Hän joutui lähtemään kahdesti evakkoon. Sotien jälkeen hän asui useissa paikoissa Pohjois-Karjalassa.

Matti Pitkänen tuli hengelliseen herätykseen 1930-luvun alkuvuosina uukuniemeläisen herätysliikkeen vaikutuksesta. Samalla hän sai sisäisen kutsun evankeliumin saarnaajaksi. Hän vaikutti aina 1960-luvun lopulle asti lähinnä Pohjois-Karjalassa ja Etelä-Savossa.

Hänen julistuksessaan lain saarna – synneistä nuhteleva ja parannukseen kehottaminen – oli voimakkaasti esillä. Siksi hän sai lisänimen Laki-Matti. Hänen toimintansa vaikutuksesta monille ihmisille avautui uskon tie. Mutta hänelle oli tärkeää myös se, että uskovat pääsisivät kasvamaan uskossa. Siksi hän piti paljon noin viikon mittaisia raamattukursseja.

Matti Pitkänen ei ollut minkään järjestön palveluksessa vaan oli vapaa maallikko. Hän piti paljon omia kokouksia, mutta puhui myös seurakuntien ja eri järjestöjen järjestämissä tilaisuuksissa. Hän ei pyrkinyt kokoamaan omaa hengellistä liikettä.

Olen kokoamassa tietoja Matti Pitkäsestä. Pyydän niitä Kontin lukijoita, joilla on häneen liittyvää muistitietoa tai aineistoa (kirjeet, lehtileikkeet, valokuvat, ääninauhat ym.), ottamaan yhteyttä minuun os. Hannu Väliaho, Jännitekatu 4, 04410 Järvenpää, puh. 044 594 1571, hannu.valiaho@kolumbus.fi.

HANNU VÄLIAHO

Radio Dei: Maanantaisin klo 15.45. Pala Kontista, Marraskuu: Petri Tiusanen, Joulukuu: Markku Liukkonen, Tammi-kuu: Teuvo V. Riikonen ja Helmikuu: Petri Tiusanen. Ohjelman tuottaa Parikanniemisäätö.

Maanantaisin klo 18.02-18.35 Radio Dein lähes kaikilla taa-juuksilla Savonlinnan seurakunnan tuottama Alusta alkaen Raamatun selitys ohjelma, jossa tammikuun 2017 loppuun asti Sammeli Juntunen ja Teuvo V. Riikonen selittävät Vanhan testamentin pienten profeettojen kirjeitä.

Lisätietoja: www.radiodei.fi

Parikanniemisäätiö

TERVETULOA TILAISUUKSIIN JA KUUNTELEMAAN RADIO-OHJELMIAMME!

Parikanniemisäätiön työntekijät ja vapaaehtoistyöntekijät vierailevat seuraavissa tilaisuuksissa!

Katso tarkemmat tiedot seurakunnan ilmoituksista, säätiön kotisivuilta www.parikanniemi.fi ja radio-ohjelmat www.radiodei.fi

Marraskuu

- 20.11. Kontiolahti**, klo 10.00 kirkkopyhä ja seurat, Kostamo, Konttinen, Tiusanen
- 21.11. Hamina**, klo 13.00 Kulmakivi, ystäväpiiri, Tolvanen, Maaranen
- 21.11. Lappeenranta**, klo 18.00 Emmaus, ystäväpiiri, Tolvanen, Maaranen
- 23.11. Lappeenranta**, klo 18.00 seurat Luukkaan pysäkki, Hallituskatu 35, Maaranen
- 27.11. Nurmes**, klo 12.00 seurat Jaakko Lohtanderilla Pitkäkoskentie 28, Kostamo, Konttinen
- 27.11. Juuka**, klo 18.00 Kaisa ja Sulho Kuposella, Atronlahti 2, Kostamo, Konttinen
- 29.11. Kerimäki**, klo 13.00 ystäväpiiri, Seija Kuutilla Heponotkontie 93, Riikonen.

Joulukuu

4.12. Parikkala, klo 13.00 Adventtiseurat Helena ja Reijo Pitkolla Palkkisillantie 62, mm. Kostamo, Lemetyinen, Makkonen, Voimala, Aaltonen

- 8.12. Kitee**, klo 13.00 ystäväseurat, Isopappila, Kostamo, Maaranen
- 8.12. Pyhäselkä**, klo 16.30 ystäväseurat, Reijolan srk-talo, Maaranen
- 9.12. Joensuu**, klo 13.00 ystäväpiiri, srk-keskus, Maaranen
- 9.-10.12. Mikkeli, Ristiina, Parikanniemi**, Matka Betlehemtiin-jouluvaellus, Parikanniemen väki, ym.
- 11.12. Mikkeli**, klo 10.00 kirkkopyhä, messu ja päiväseurat, Jyrkämä
- 19.12. Hamina**, klo. 13.00 ystäväseurat Kulmakivessä, Kostamo

Tammikuu

- 1.1. Parikkala**, klo 10.00 Uudenvuoden juhlat, messu kirkossa ja seurat
- 8.1. Joroinen**, klo 10.00 kirkkopyhä ja seurat, Tiusanen

9.1. Lappeenranta, Emmaus, ystäväpiiri, uusi aloitusaika klo 17.00.

- 12.1. Kitee**, klo 13,00 ystäväseurat, Isopappila, Kostamo
- 12.1. Pyhäselkä**, klo 16.30 ystäväseurat Reijolan seurakuntatalossa, Tiusanen

13.1. Joensuu, klo 13.00 ystäväseurat seurakuntakeskuksessa, Tiusanen

13.1. Liperi, klo 15.30 ystäväseurat Ylämyllyn seurakuntakeskuksessa, Tiusanen

14.1. Kuhmo, klo 13.00 Parikanniemen Raamattupäivä seurakuntakeskus, Maaranen, Tiusanen

14.1. Kuhmo, klo 18.00 seurat Lyyli ja Eero Koistisella Metsäkatu 37, Maaranen, Tiusanen

15.1. Kuhmo, klo 10.00 kirkkopyhä messu ja seurat livantiiran seurakuntakodilla, Maaranen, Tiusanen

15.1. Myrskylä, klo 10.00 messu ja päiväseurat, Riikonen, Antola

15.1. Haukivuori, klo 13.00 seurat, Kostamo, Liukkonen

22.1. Valkeala, klo 10.00 kirkkopyhä ja seurat, Lemetyinen, Konttinen, Tiusanen

23.1. Hamina, klo 13.00 ystäväseurat Kulmakivessä, Tiusanen

23.1. Lappeenranta, klo 17.00 Emmaus, ystäväpiiri, Tiusanen

31.1. Kerimäki, klo 13.00 ystäväseurat Marja Rautiaisella, Toroppalantie 88, Tiusanen

Helmikuu

5.2. Lappeenranta, klo 10.00 kirkkopyhä ja seurat, Maaranen

9.2. Kitee, klo 13,00 ystäväseurat Isopappila, Kostamo

9.2. Pyhäselkä, klo 16.30 ystäväseurat Reijolan seurakuntatalossa, Tiusanen

10.2. Joensuu, klo 13.00 ystäväseurat seurakuntakeskuksessa, Tiusanen

12.2. Rautavaara, klo 10.00 kirkkopyhä ja seurat, Kostamo, Luukkonen, Tiusanen

19.2.-21.2. Parikkala, Raamattu- ja yhteyspäivät

20.2. Hamina, klo 13.00 ystäväseurat Kulmakivessä, Maaranen

20.2. Lappeenranta, klo 17.00 Emmaus, ystäväpiiri, Maaranen

26.2. Miehikkälä, klo 10.00 kirkkopyhä ja seurat, Tiusanen

28.2. Kerimäki, klo 13.00 ystäväseurat Eija Luukkaisella Koivurannantie 50, Riikonen

Parikanniemisäitiö järjesti elokuussa matkan vanhaan Parikanniemeen Venäjän puolelle. Matkalla oli mukana yksi työntekijä jokaiselta lastenkodin osastolta ja he toivat mukanaan kaksi kiveä lastenkodin syntypaikalta. Toinen kivistä muurataan kaksi vuotta vanhan Onnentuvan kivijalkaan ja toinen kivi jää odottamaan tulevan uuden Koivulan kivijalkaan. Vastaavanlainen kivi on muurattu kymmenen vuotta sitten käyttöön otetun Tuulentuvan kivijalkaan. Kuvassa Ilkka Ohlis, Heli Pystynen ja Päivi Kuosmanen.

Kontti-lehden toimitusneuvosto kokoontui Mikkelissä

Kontti-lehden toimitusneuvosto kokoontui 15.11.2016 Mikkelissä pohtimaan lehden tulevaisuutta ja kehittämistä. Paikalla olivat Pirkko Oinonen (vas.), Krista Eskelinen, Thorleif Johansson, Markku Liukkonen, Ari Tähhäpää sekä päätoimittaja Teuvo V. Riikonen.

Kokouksessa keskusteltiin esimerkiksi lehden verkkoversiosta.

Perinteinen matka Patmokselle Ilmestyskirjan syntysijoille 5-12.9.2017!

Matkanjohtajana Teuvo V. Riikonen.
Matkanjärjestäjänä Parikanniemisäitiö ja vastuullinen matkatoimisto Elve Tours.

Paikalla olivat vasemmalta oikealle Jenni Hujanen, Matti Pasanen ja Hanna Jokinen.

Parikanniemeläiset osallistuivat Valtakunnallisille Lastensuojelupäiville

Valtakunnalliset Lastensuojelupäivät Jyväskylässä kokosi yhteen tärkeän asian äärelle noin tuhat lastensuojelun parissa työskentelevää ammattilaista.

Lastensuojelupäivien teemana tänä vuonna oli *"Kato mua! – arvokas lapsuus"*.

Myös Parikanniemen lastenkodista osallistuttiin tähän tapahtumaan kolmen ohjaajan vahvuudella, yksi ohjaaja jokaisesta kotiryhmästä.

Valtakunnalliset lastensuojelupäivät on erinomainen tilaisuus markkinoida lastenkodin toimintaa sekä verkostoitua toisten alan ammattilaisten ja sosiaalityöntekijöiden kanssa.

Markkinoinnin ja verkostoitumisen lisäksi tapahtumaan sisältyy paljon hyviä luentoja alan ammattilaisilta sekä viimeisintä tutkimustietoa siitä, kuinka voimme toteuttaa laadukasta las-

tensuojelutyötä nykypäivän kriteerien mukaisesti myös täällä Parikanniemessä.

Lastensuojelupäivien teema *"Kato mua!"* korosti seikkaa, jossa jokainen lapsi ja nuori tulee nähdä oikeasti, oikeana henkilönä koko sijoitusprosessin ajan.

Meidän lastensuojelussa työskentelevien tehtävä on myös kuunnella, ja ennen kaikkea aidosti kuulla heitä ja juuri heidän tarinansa.

Meidän aikuisten tulee pyrkiä kuulemaan ja näkemään potentiaali lapsessa, ennen kuin hän itse näkee sen.

Toisen ihmisen arvoa alleviivaava katse on *"supervoima"*, jonka avulla voi saada paljon hyvää aikaan.

Matti Pasanen

Eero Kankkunen on viidesti haavoittunut sotaveteraani

- "Yhdeksä on puolessa välissä" sanoo sataa vuotta lähes-tyvä Kiteen Kesälahdella asuva sotaveteraani- ja invalidi **Eero Kankkunen**.

Eero syntyi 27.7.1918 juuri itse-näistyneeseen valtioon.

- 18 kapinaan mie oon syn-tynyt. Ei Kesälahdella siitä kapi-nasta tiedetty, ei siitä puhuttu minun lapsuudessa. Siellä teol-lisuusalueella ne tappo niitä punaisia ku luteita. Ei täällä syr-jäkyllillä puhuttu. Se oli sellainen asia, kertoo Kankkunen Suo-men historian pimeämmästä puolesta. Hän asuu yksin palve-lutalossa.

- Mie läksin 18 vuotiaana Kesälahdeltä ja olin 20 vuotta poissa. Puumalassa oli oma per-he. Ensimmäinen vaimo **Edith** ja neljä lasta, kolme tyttöä ja yksi poika. Tulin tänne takaisin, kun pyysivät laittamaan verstaan tänne Kesälahdelle, ja kertoo myös vaimostaan, jonka kans-sa ehti olla melkein 45 vuotta, kunnes puoliso kuoli.

Myöhemmin löytyi Kiteeltä **Liisa**, jonka kanssa hän avioitui. Nyt on taas aika olla yksin.

- Mie tein monenlaista työtä. Olin rakennustöissä, neljä vuot-ta keskikoulun puutyön opetta-jana. Se oli sivutyö. Rakennus-työtä pääasiassa, tein paljon pieniä hirsitaloja, kun ei ollut nauloja ja muita apuvälineitä. Hirrestä tein monta taloa. Ei se ole leikillä lähtenyt leipä, on pi-tänyt kirveellä tehdä.

- **Kiitos Jumalalalle, että tähän asti Hän on auttanut, viidesti sodassa haavoittunut veteraani Eero Kankkunen iloitsee.**

- Kun lähdin kotoa, äiti antoi mukaan neljä markkaa. Miul-la on budjetti ollut aina neljän markan molemmilla puolilla. Milloin enemmän tai milloin vä-hemmän, kertoo sataa vuot-ta lähestyvä Eero, joka oli juuri syntynyt itsenäistyneeseen Suo-meen.

Milloin Uukuniemeläisyys tuli mukaan?

- Miulla se tuli vasta täällä Ke-sälahdella ollessa. Uskoon tulin Puumalassa. **Juho Hälvä** oli yk-sitysyrittäjä, eikä ollut minkään järjestön palveluksessa. Hänen kautta Jumala herätti uskoon.

- Hälvä oli jo silloin vanha mies, kun puhui. Kesälahdelle kun tulin, olin mukana enem-män. Kun olin jo eläkeikäinen, **Matti Kostamo** oli Parikannie-

men töissä ja tykkäsi pitää mi-nua aisaparina. Yli 20 vuotta olin hänen kanssa. Olin etu-päässä kirvesmies ja tein kor-jauksia, kertoo vaiheista ennen kuin Parikanniemisäätien työ kutsui.

- Saaren kirkolla orpokotijuh-lilla olisin ollut enemmän, mutta kun en kuule. Mie olen ukkoro-mu.

- Kiitos Jumalalalle että, tä-hän asti on auttanut. Sen va-rassa jatkan matkaa etteenkin päin, kertoo Eero, joka monen muun vastuutehtävän lisäksi on osallistunut myös vanhusten ja veteraanien vastuunkantoon.

**Haastattelu ja kuva:
Teuvo V. Riikonen**

